

Balhé a parkban

Hunor mély lélegzetet vett. „Én nem mondok ki ilyen szavakat.”

Írta: Diana Evelyn Nielson
(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

Az eredeti történet az Amerikai Egyesült Államokban játszódott.

Hunor átszaladt a parkon a barátaival. Elvigyorodott, ahogy érezte a süvítő levegőt maga körül. Olyan gyorsnak és könnyűnek érezte magát!

Kristóf volt az első, aki megérintette a kerítést. „Én nyertem!” – kiáltotta.

Hunor egy pillanattal később ért oda a kerítéshez. „Nem igazság! Előbb indultál!”

„Igen! – mondta Mirkó – Verseny a fáig!”

Hunor újra futni kezdett. Most ő érintette meg először a fát. De Mirkó is ott volt a nyomában.

„Én nyertem!” – mondta Mirkó.

„Nem, Hunor nyert” – mondta Piri.

„Igen” – helyeselt Kristóf.
Mirkó keresztbe tette a karját.
Aztán mondott egy csúnya szót.
A többi gyerek nevetett. Mirkó ismét kimondta a szót, és ők még inkább nevettek.

Hunor elszomorodott magában.
Tudta, hogy ezt a szót nem szép mondani.
De nem akarta, hogy kicikizzék. Nem szólt semmit.

Piri is mondott egy csúnya szót. Aztán Kristóf egy másikat.

„Most te jössz, Hunor!” – mondta Kristóf.
„Igen, halljuk! – erősködött Mirkó is. – Te is mondj valamilyen káromkodást.”

Hunor mély lélegzetet vett. „Én nem mondok ki ilyen szavakat.”

„Egy szó még nem a világ vége” – győzködte Kristóf.

„De én nem akarok” – válaszolt Hunor.

„Mi van, bejeditél?” – nevetett Mirkó.

Hunor elvörösödött. „Inkább máshol játszok.”

A többiek tovább nevetgéltek és csúnya szavakat mondogattak. Hunor el akart menni onnan. A parkban már nem érezte jól magát. „Később találkozunk” – mondta halkan.

Hunor zsebre tett kézzel lassan elsétált a többiek mellett. Már nem érezte magát sem gyorsnak, sem könnyűnek. Inkább letörtnek.

Anyát és Apát egy padon üldögélve találta. Apa letette a könyvét. „Jól vagy?”

Hunor megrántotta a vállát. „Elkezdtek csúnya szavakat mondani. Én nem akartam, ezért inkább eljöttem.”

Anya mosolygott. „Bátor voltál.”

„Büszkék vagyunk rád – mondta Apa. – Nehéz jó döntéseket hozni, amikor a körülöttünk lévő emberek nem úgy tesznek.”

Hunor felsóhajtott. Örült, hogy helyesen döntött, de még mindig nem érezte jól magát.

„Szeretnél hazamenni?” – kérdezte Anya.

Hunor elgondolkodott. „Még nem – válaszolta. Ránézett egy másik csoport gyerekeire, akik a kötélpályánál játszottak. – Átmegek oda.”

Amikor Hunor közelebb ért, az egyik fiú integetett neki. „Szia! Dávid vagyok.”

„Én Hunor vagyok. Én is csúszhatok egyet?”

„Naná!”

Hunor is ment egy kört a kötélpályán, és érezte, ahogy süvít körülötte a levegő. Miközben Dáviddal és a többiekkel játszott, újra gyorsnak és könnyűnek érezte magát. Azt tette, ami helyes, annak ellenére, hogy nehéz volt. Örült, hogy jó döntést hozott. ●

Ha többet szeretnél megtudni a jó döntések meghozataláról, olvasd el az Evangéliumi normáim részt a *Kalauz gyermekeknek* című kiadványban.